

Herr-Blomster

for

Brudgommen,

Edle og Velfornemme

S^{R.} Michael Særmund

Wibel,

og

Bruden,

Edle, Gudstjende og Dydzjerede,
Hiertelstjende fiere Søster,

Hfr. Maria de Lange,

Da

Deres Hontidelige Bryllups Fest,

Som

Udi mange Høysfornemme Benners Markvarelse blev celebreret

i Bergen den 6te Novembr. 1764.

Saxede

for Brude-Skamlen,

af

Brudens fiere Sødstjende,

Imprimatur,

Fridrich Arentz.

Joh. Hiar.
Cornilsche
Mette
Abel og
Conradus

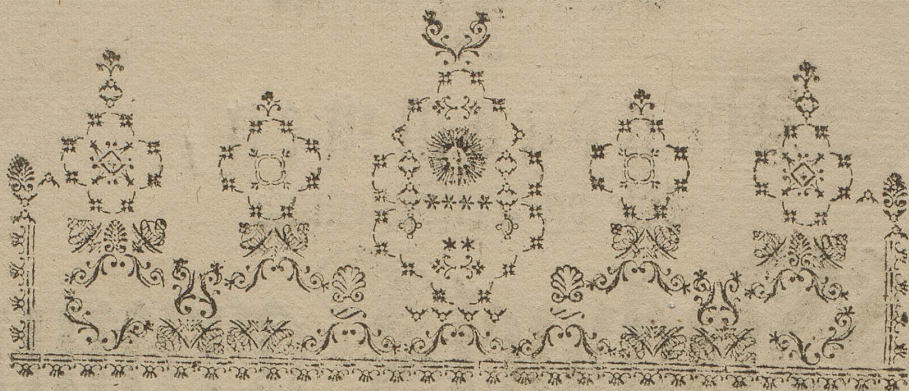
de LANGE.

B E R G E N,

Trykt hos Kongel. Majests. privilegered Bogtrykker, Christoph Kochert.

BN499

GUD selv er Kierlighed og Kierlighedens Kilde,
Hvorfor ved Skabningen han og indprente vilde
Udi Naturen af alt hvad, som haver Aand,
En Kierlighedens Drift til eenig-knyttet Baand.
Ehi, som hvert Creatur han havde givet Mage,
At hver Fornoyelse udi sin Art kand tage,
En eene dem, som har i Verden Aande, Liv,
Men mange, der for os maa synes død og stiv.
Saa vilde HErrens Raad ey Mennekket forglemme,
Men at det denne Drift i Hiertet kand fornemme,
Han det en Mage gav af et hans Ribbe-Been,
Til Legn, han elske bør ey meer end Een alleen.
Dg at Fornoyelse ved hende han skal finde,
Han hende kalde skal sin elskelig Mandinde;
Her ved GUD stiftet selv den kierlig Egte-Stand,
Dg gav Belsignelse til Dvinde og til Mand.
Saa er da Egte-Stand hos HErren høyt opskreven,
Dg efter HErrens Bud paa Sæden arvet bleven;
Sær Dyet aaben har den All-Regierend GUD
For dem, som elsker ham, at vælge dem en Brud.

Bor Søster! Elskte Brud! GUD haver Dig udkaaret,
jørend til Verden Du var bleven fød og baaret,

Til Edle MITZELS Brud, Veninde, Halve Siel,

Hans Medhielp, Løst og Trøst saa vel i Bee, som Bel.

Hans Dyder det fortien, at Han Dig maa omarme,

Og Dine Dyder bør forsukre Ham all Harme,

Som uforventet sig saa læt tilstøde fand;

Ehi gandske Harme-frie en findes nogen Mand.

Bien-Kierlighed til Ham af Dig skal Hans formeere,

Saa med Himanden I der i Land steds florere;

Vi er forsikret paa Hans Dyd, Gudsfrøgt, Forstand,

Gjør Hannem udi GUD til en Lyksalig Mand.

Forældre glæder Sig, at GUD Din Dyd saa lønner,

For Du paa Deres Ligt, Dyd, Lærdom steds se skionner;

Vi fryder os med Dem, fordie Dit Egte-Bal

Af Herren selv er skeed, og herlig blive skal.

Bel vil vi savne Dig, Du Kiere, Elskte Søster!

I daglig Omgang, men det os der hos dog trøster,

At vi tidt samles fand i medfødt Kierlighed,

Helst, da vi levet har i en bestandig Fred.

Du gaaer fra Faders Huus, Dit eget at besmykke,

GUD give Dig dertil Belsignelse, Hæd og Lykke!

GUD følge dine Fied! Belsigne Dit Forret!

Og i Lyksalighed dig gjøre Dage-mæt!

GUD unde Raphael Din Folge-Svend maa blive,

Hvor Du gaaer ud og ind, imens Du er i Live;

Og Englen MICHAEL, som fordum Dragens Magt,

Saa Asmodai Lyst saaer steds underlagt!

VOTUM.

Lad, Himmel-mægtig GUD ned fra din Høye Trone
Paa dette Brude-Par indflyde Fred og Sone!

Lad alt hvad De slaae paa for Demnem lykkes vel!

Glad Broder MITZEL og vor Søsters Liv og Siel!

Lad Dem, som hidindtil, herefter ogsaa bandre,
At fra din Frygt og Bud De Sindet ey forandre!

Lad all Lyksalighed opfylde Deres Sied!

Glad Dem her timelig, og hist med Salighed!

Lad arbed Dyd fra Dem i Høbetal udspringe

Syndig Planter som De maa til Verden bringe!

Lad Demnem Dage-mært engang af Tiden gaae

Did, hvor Dem Derens-Krants og Krone blir sadt paa!

H. Dedecken.

